

Alaska 2013

Donderdag 29-08-2013

Om 8:00 uur op en rond 9:15 naar Dordrecht om Joyce en Wil op te halen. Dat gaat voorspoedig en om 10:15 zijn we weer in Kralingseveer. We nemen nog een kop koffie en om 10:45 is de taxi er. Het is nog rustig op de weg, zodat we ook ruim op tijd op Schiphol zijn. Ingecheckt waren we al, dus alleen de koffers nog droppen. Even na 12:00 uur begint het wachten op vertrek. Met broodjes, shoppen, toilet houden we ons bezig tot het boarden en vertrek om 14:55 uur. Na een full-body scan worden we veilig bevonden voor Uncle Sam. Dan is het een lange zit van 10 uur om in Seattle aan te komen. Door de douane, die al je vingerafdrukken verzameld en nog weer een formulier ingevuld wil hebben. Zelf je koffer oppikken en weer afgeven op een andere rolband. Dan nog even een patatje om 3 uur in de nacht en dan om 19:00 uur lokale tijd met Alaska Air de laatste etappe. Om 10 uur in de avond lokale tijd zijn we dan in ons hotel.

Dan zijn we 24 uur op en is het enige waar we nog aan denken SLAPEN! Na het openen van onze koffer blijkt dat ook al door de douane te zijn gebeurd, vandaar dat ons slotje kapot was(!), want dan breken ze de boel gewoon open voor inspectie.

Briefje erbij "of we dat niet erg vinden met excuus voor eventueel ongemak, maar voor de schade draaien ze niet op". Het openbreken van privé spullen heet bij ons gewoon inbreken en diefstal, maar voor onze veiligheid moet dat kunnen. Stelletje geboefte die Amerikanen blijkt maar weer.... En dat blijkt later nog meer, want de prijzen bij de zaken die je koopt, of dat nu een kop koffie of kleding of een souvenir is, zijn niet het af te rekenen bedrag. Daar doen ze dan nog wisselende percentages tax bovenop en op de boot komt daar dan steeds een verplichte tip bij. Eigenlijk weet je nooit tevoren wat je nu echt kwijt bent.

We worden regelmatig wakker, maar slapen toch ruim 8 uur.

Vrijdag 30-08-2013

We gaan om half 9 voor een eenvoudig ontbijt naar het hotel. We slapen (onrustig, vaak wakker) namelijk in een dependance. Vervolgens is het plan met de shuttle van het hotel

naar het vliegveld te gaan en dan met de shuttle naar ons hotel vanavond. Zo gezegd, zo gedaan. Daar laten we de koffers achter en gaan de stad verkennen.

Dit levert een paar leuke plaatjes op, een prima lunch bij Glacier Brewhouse, wat shoppen en we zijn rond 15:00 uur weer in het hotel. Daar worden we ontvangen door Dylan van NCL voor een korte briefing. Na inchecken spreken we hem ook nog in groepjes en regelen we de zaken voor de komende dagen. Daarna uit eten voor diner bij Simon & Seaforts. Prima visgerechten met gratis voorafje met onze hotel keycard. Daarna wandeling langs de waterkant. Die heet hier Cooks Inlet en komt uiteindelijk uit in de Grote Oceaan (Pacific) We zien een blue jay soort de Stellers Jay, American Wigeon, Mew Gull en een hermelijn onderweg. Ons eerste wild! Het is vandaag een bewolkte, maar droge dag bij ongeveer 15 Celsius.

Trudy zit weer een poosje met ijs op haar geblesseerde enkel (thuis laatste trede gemist). Morgen vroeg op dus op tijd naar bed na herpakken van de koffers.

Zaterdag 31-08-2013

Vandaag 6 uur op. Koffers klaar om 7 uur en dan ontbijt. Om 7:45 in de bus en 8:00 uur vertrek. Een strak schema en dat halen we. Dan een stuk rijden met de bus naar Talkeetna. Daar stappen we over op de Alaska Express trein naar het Denali National Park. Het is een grauwe dag met nu en dan regen, lage bewolking en mist bij een graad of 15. We zien weinig van de omringende bergen. Verder wel veel groen van naaldbomen, varens, berken, aspen, wilg. Deze beginnen ook al een beetje te verkleuren (geel), naast het beginnend rood van de dwergberk. Enig teken van leven zien we niet, of het moeten de beverburchten zijn. Zowel Joyce als Pieter denken een keer een beer te zien, maar dat wordt niet bevestigd. Ook zien we de elanden niet die de reisleidster enthousiast noemt. Landschappelijk ziet het er leuk uit, maar door het slechte weer niet spectaculair. Om 15:45 zijn we bij het Denali Depot en brengt de bus ons naar het hotel Denali Bluffs. Voor "eenvoudige cabines" ziet het er prima uit. We rusten wat uit voor we op jacht gaan naar eten. Dat vinden we in de "stad". Een stel barakken langs een zandweg. Maar het bier is lekker en het eten (halibut en patat, spareribs) veel te veel maar goed. Ook vandaag weer vroeg naar bed, want de Denali Wilderness Tour tour start om 7:15 uur(!)

Zondag 01-09-2013

Om 5:15 opgestaan en na de gebruikelijke activiteiten ontbijten, zodat we om 7:15 present zijn. Wij wel maar de bus niet. Die komt een uur later. Wegens technische problemen vertraagd en nu een andere bus en chauffeur/reisleider voor vandaag Scott Richardson. Daar kunnen we wel mee lachen met zijn droge opmerkingen. Ook weet hij veel van het Park, de planten en de beesten. We trekken het Denali Park in tot milage 62 op zoek naar natuur en beesten. Het landschap is prachtig met de beginnende herfst kleuren: geel en rood kleuren de bosbes, dwergberk, wilgen, etc. Verder afgewisseld met de White Spruce en op natte plekken de Black Spruce. Op de achtergrond dan nog de (soms besneeuwde) bergen die in de loop van de dag steeds beter zichtbaar worden doordat de wolken en mist optrekken. Verder wel een bewolkte en koele dag (14 graden C) Het duurt even voor we het wild zien waar we voor komen. Eerst nog een raaf en de Willow Ptarmigan (staatsvogel van Alaska), maar dan wordt een beer gespot vanuit onze bus. Een flinke grote grizzlybeer komt rustig aan de berg af, kruist de weg en wandelt verder langs de rivierbedding. Verderop

komen we nummer twee van de "Big Four" tegen. Het Dall schaap met grote horens staat op de berg op ons te wachten. Ze blijken met z'n vijven op stap te zijn. Op het verste punt van de enige weg door Denali hebben we nog zicht op Denali of Mount McKinley. Hoewel voor het grootste deel in de wolken, zien we toch nog deze hoogste berg van Noord Amerika met zijn 6168 meter hoogte. De andere twee (kariboe en eland) van de grote vier krijgen we niet te zien. Wel zien we nog de Artic Groundsquirrel, een Harrier en de Gray Jay. En als toetje nog een grizzlybeer. Wel een opvallende met lange lichte haren. Al met al een geslaagde dag met vooral veel fraai, kleurig landschap.

Met happy hour sluiten we af. We hebben nog de restanten van onze maaltijd van gisteren die we in "doggy bag" hebben meegenomen en nemen daar een lekker biertje bij. Als diner houden we het simpel. Een Salmon Showder voor ons en JoWi pasta en kaasplank. Dan vallen we om van de slaap, dus vroeg naar bed. Per slot moeten om 6:00 uur(!) de koffers weer klaar staan.

Maandag 02-09-2013

Vandaag Labour Day en we staan om 5 uur op. Na onze dagelijkse "porridge / oatmeal" en ander ontbijt spul zitten we om 7 uur in de bus. De Aurora Borealis hebben we gemist vannacht vanwege bewolking en regen. Jammer want het was een kans van 4 op schaal van 5 op een fraaie voorstelling.

Het is een lange rit in de regen bij 15 graden vandaag naar Anchorage. We stoppen netjes bij de treinovergangen, een "regel" voor bussen en busjes met passagiers. We hebben een paar korte stops en er draaien Alaska video's om ons bezig te houden. Ook nu zien we geen wild langs de weg. Opvallend(?) weinig leven overigens, b.v. ook weinig vogels, maar wel veel groen langs de weg.

Tegen de tijd dat we Anchorage naderen klaart het wat op. Het wordt droog, maar bewolkt. We worden losgelaten tot 15:00 uur om de "stad" te verkennen en voor de lunch. Wij gaan weer in Glacier Brewhouse lunchen, waarna Joyce en Trudy gaan shoppen en Pieter en Wil een ommetje richting zee maken. Dan is het zo weer vertrektijd en rijden we verder naar Whittier. Het laatste stukje is een tunnel die beurtelings door auto's en de trein gebruikt wordt. Wanneer we de tunnel uitkomen zien we de Sun liggen. Dan is het afscheid nemen

van Tom de chauffeur en Dylan de reisleader. We gaan ook maar mee in het geven van tips: zij blij, wij wat dollars armer.

Na het inchecken en weer eens een security check zijn we rond 16:30 in onze hut, waar we de komende 7 dagen zullen verblijven. We verkennen het schip, drinken een cocktail, hebben wat onduidelijkheden over financiën met Wi van JoWi wat uitgepraat wordt en eten wat kleins voor we om 20:30 de sloepenrol hebben. Allemaal verzamelen en melden dat je er bent, dan even instructie over de reddingsvesten en klaar.

Onze rode koffer is nog niet afgeleverd, dus daar moeten we even achteraan. De tags met onze naam en hutnummer zijn verdwenen, vandaar dat ze niet afgeleverd konden worden. Dan uitpakken en dit verhaal schrijven en naar bed. Trudy zit nog weer even met ijs op haar enkel.

Dinsdag 03-09-2013

We hebben geen wekker gezet, zodat we nu voor het eerst wat langer kunnen slapen, maar zijn toch redelijk op tijd op. Om 8:00 uur gaat Trudy frisse lucht scheppen en een wandelingetje maken rond dek 6. Pieter blijft nog even liggen, want de boot beweegt best wel veel. Vandaag varen we de hele dag met als hoogtepunt de tocht langs de Hubbard Glacier. We kunnen rustig aan doen tot we daar zijn. Trudy gaat naar de sauna en Pieter blijft nog even liggen. JoWi gaan ook hun gang. Wanneer we de boot verder verkennen vanaf ongeveer 11:30 komen we ze niet tegen. Toch wel een grote boot dus. We eten wat en drinken een redelijke cappuccino. Het is nog steeds slecht weer: regen, wind, mist, 10 graden Celsius, dus weinig te zien behalve de witte koppen op de golven.

De Norwegian Sun waar we nu op varen heeft net als de Jade fraaie vloerbedekking dus dat worden weer leuke plaatjes. Rond 15:00 zien we JoWi weer in onze hut. We wisselende de belevenissen uit (vroeg op en toch weer niet, ontbijt, kookcursus, 10 rondjes wandelen, lunch, cocktailparty = verkooppraatje) en alle indrukken. De gletsjer verwachten we met dit weer niet veel van, maar toch maar kijken.

Tegen 16:00 uur naderen we de gletsjer. Eerst zien we de kleinere, vies zwarte Turner gletsjer, gevolgd door de schonere Hubbard Glacier. Deze is wel 10 kilometer breed met fraaie kloven, witte sneeuw en blauw ijs. Ondanks het mistige weer zien we toch een indrukwekkende gletsjer.

Dan gaan we meedoen met een trivia quiz. We scoren 11 uit 20, met een lekkere cocktail erbij is dat OK. Tegen 7 uur schuiven we dan aan voor het diner in het Seven Seas restaurant. Prima maaltijd kip, zalm, lam en biefstuk. Ook de wijn (Sirah van Rosemount) was heerlijk. Dan zijn we inmiddels weer op open zee en wordt de golfslag weer heftig. Pieter gaat daarom niet mee naar het theater, maar gaat meteen plat, want dan gaat het nog het beste.

Woensdag 04-09-2013

Bij het ontwaken naderen we Icy Strait Point. Hier zullen we met tenders naar de kant worden gebracht. Vanaf 8 uur kunnen we de tickets afhalen, want dit moet netjes geregeld worden. Wij gaan eerst rustig ontbijten om 8:30 uur in het Seven Seas restaurant. Daar bestel je van de kaart en ze brengen alles aan tafel. Heerlijke omelet, wafels, porridge etc. Dan nog de spullen pakken en we zijn klaar voor de tender. Om 10:15 uur hebben we tender shift 6 naar de wal. Daar gelijk informeren naar de ziprider want het is goed weer (bewolkt, maar op dat moment droog, 15 graden). De prijs maakt niet uit op de boot of hier het is beiden 129 dollar voor een ritje van 90 seconden met een snelheid van 60 mph. We krijgen er ook nog een tour bij van 40 minuten om boven te komen. De chauffeur heeft nog een verhaal over wat we tegenkomen, laat ons zijn familie album zien en we zien nog een jong Sitka hert. Dan zijn we er klaar voor, Joyce, Trudy, Pieter storten zich in de afgrond waar Wil ze beneden staat op te wachten. We worden helemaal ingesnoerd en krijgen een veiligheidsbril over onze gewone brillen. Dan met een flinke vaart naar beneden. Het went al snel en het is ook zo voorbij deze vlucht over de bomen met uitzicht op de boot.

Dan kijken we nog wat rond in winkeltjes, musea en doen de Nature Trail. Nemen ook nog een hapje vis en friet (1 bak met 4) en wat te drinken. Op de terugweg naar de boot zien we een Bald Eagle vliegen en de kop van een zeehond in het water. Als we te dichtbij komen duikt die onder. Om half drie zijn we weer terug op de boot.

We nemen nog een klein hapje bij het buffet, gaan bij de trivia quiz over Muziek bij films en dan naar de veiling. Er worden maar weinig schilderijen verkocht, maar de veilingmeester heeft wel een verhaal bij elk schilderij. Verder worden er allerlei zaken gratis weggegeven met een loterij, waar wij niets bij winnen. Dit alles onder het genot van een glaasje

champagne. Dan nog even tijd voor ons zelf voor we naar de Margaritha's en tapas gaan in The Ramblas.

Dat valt wat tegen. De tapas zijn slechts voorafjes, dus als de Frozen Margaritha op is nemen we nog wat in het buffetrestaurant. Daarna op naar de standup comedie. Die heeft wel leuke grappen, maar we liggen niet krom van het lachen. De Amerikanen vinden hem blijkbaar wel erg goed. We vallen bijna om van de slaap intussen, dus tegen tien duiken we al in bed.

Donderdag 05-09-2013

We willen om 7 uur op, maar worden al eerder wakker bij het aanleggen in Juneau. Dus tijd om een rondje te maken op de boot om te zien waar we zijn aangeland. Er zijn nog drie andere cruise boten in de haven. Het weer is weer als van ouds: bewolkt en het regent nu en dan bij 13 graden. We ontbijten in het buffet restaurant op de 11de verdieping met zicht op de stad. Even na 9:00 uur zijn we klaar om aan land te gaan en de hoofdstad van Alaska te gaan verkennen. Wel op tijd terug, want we varen om 13:00 uur weer uit.

Het barst van de winkels en vooral veel juweliers in Juneau, maar wij gaan toch met de taxi naar de Mendenhall Glacier. Geen slechte keuze, want we zien, bij opgeklaard weer, een fraaie gletsjer, een stekelvarken (porcupine), Bald Eagles en Sockeye zalmen. We worden heen en terug gereden door een vriendelijke import Eskimo... Oorspronkelijk van Argentinië via Californië nu in Alaska. Daarna is het natuurlijk nog even shoppen en om 12:15 zijn we weer aboard. Heen zijn we gelopen, maar terug toch met de shuttlebus. We gaan lunchen in het Seven Seas restaurant en zijn benieuwd naar de middag

met bingo en een tocht door de fjord Holkham Bay. Het weer lijkt verder op te klaren....

De bingo levert niets op, maar het weer wordt steeds beter en voor het eerst deze vakantie zien we de toppen van de bergen en zelfs de zon(!). Het landschap is prachtig met gletsjers en veel groene bergen, ijsbergen in het water wat hier en daar turkooizen kleurt. We zien zelfs walvissen (humpback), een zeeotter en zeehonden (Harbour seal), naast niet nader te identificeren meeuwen (o.a. Kittiwake/Drieteenmeeuw) en eenden (o.a. Eider).

We eten vandaag in het Four Seasons restaurant op dek 5 met een Zinfandel rosé. Dan naar het theater voor Shout! Musical met 60 muziek door 5 dames wat erg leuk is. Nog even een cola in Dazzles waar een 50-60 party is. Na het optreden van crew leden, omdat de dansvloer toch leeg was, gaan we naar bed.

Vrijdag 06-09-2013

Even na zessen worden we wakker van de herrie die blijkbaar gepaard gaat met het aanleggen. Er komt niet veel meer van slapen en tegen zevenen staan we dan maar op. Om 7:45 uur dan naar het ontbijt in het buffet restaurant Garden Café op dek 11.

Om 9:00 uur gaan we van boord. We zijn elkaar al meteen kwijt nog voor we op de kade staan. Joyce had op de deur geklopt met de woorden 'ik ga vast' dus TruPie gaan even later ook van boord. Pieter en Trudy stappen in de shuttlebus, want JoWi zien we niet. Dan ziet Wil ons in de bus, maar is Joyce er niet. We stappen weer uit, bus weg, Joyce komt dan van boord gewandeld... ("Maar dat maakt haar nog geen slechter mens", wel wat verwarrend...) Afijn we lopen met z'n 4 naar de Old Town van Skagway. Onze eerste missie is een internet locatie vinden voor een Skype gesprek met moeders Annie en Piet en Mien. Bij de

bibliotheek gratis lijkt niet te lukken, dus dan maar betalen. Dat valt alles mee met 2,50 per half uur (op de boot 70 cent per minuut...). We spreken de ouders en ook Liesbeth neemt de Facetime op. Iedereen is OK en we checken nog wat mail. Dan op naar de hoofdstraat die hier Broadway heet. Hier barst het van de winkeltjes, vooral weer juweliers, maar ook diverse outlets. We zien nog weer zalm (Pink) in een stroompje, maar hier zijn er al een flink aantal dood. We bezoeken nog een "museum" en dan gaan Pieter en Wil alvast naar de boot. Trudy en Joyce gaan nog even shoppen. Het is verder geen weer om wat te ondernemen met de mist/lage bewolking en miezer regen. Koud is het niet met 15 graden, maar veel zien doe je dan niet.

Eenmaal terug op de boot willen PiWi gaan lunchen als ze TruJoy aan zien komen. Die waren het shoppen toch ook snel zat. Dan gaan we maar met z'n allen lunchen. Na de lunch scheiden de wegen, nadat eerst nog alle foto's van de verschillende camera's op de iPad van Pieter worden verzameld. Trudy naar de sauna, Joyce gaat 10 rondjes wandelen, Pieter schrijft dit verhaal en maakt nog wat foto's, Wil gaat de boot verkennen. Om 17 uur spreken we af in de Windjammer bij de Trivia quiz.

We spelen mee met de algemene vragen, leren er weer wat van en halen 11 punten. De winnaars 16 dus niet onaardig

Dan is het tijd voor de Merengue Dance Class. In een kleine 3 kwartier leren we de basis principes van de Merengue. Daar wordt je best warm van. JoWi zijn present als supporters en dan is het diner tijd in de Seven Seas. We sluiten de maaltijd af met een chocolade buffet, het smaakt allemaal weer goed.

We besluiten niet naar de goochelaar te gaan kijken, maar in de Observation Lounge naar een Bigband te gaan. Trudy slaapt al bijna en gaat naar haar hut. Pieter neemt nog een cocktail voor ook hij rond 10 uur JoWi welterusten wenst. Morgen eerst uitslapen en dan de spannende excursie met vliegtuigje naar de beren in Neets Bay.

Zaterdag 07-09-2013

Rond 7:30 uur zijn we wakker. De Freestyle Daily, het dagelijkse blaadje welke vertelt wat er allemaal te doen is op en van de boot, belooft een dag met zonnige perioden en 22 graden. Het ziet er inderdaad goed uit vanuit onze patrijspoort. We zien zon! Om 8:45 gaan we voor een rondje rond de boot, wellicht zien we nog walvissen e.d. JoWi komen ook net uit de hut waarna een opmerking van Wil verkeerd valt bij Trudy en TruPie en JoWi ieder apart op pad gaan. We ontbijten op dek 11 met zicht op de kust in het zonnetje. We zien wel beesten, maar niet duidelijk genoeg, mogelijk dolfinen?

Na het ontbijt hebben we beraad. We kunnen niet met ruzie verder gaan. Daar zijn we het over eens, alles uitgepraat gaan we gevieren op dek 6 walvissen e.d. spotten in het zonnetje. We zien niets dat het vermelden hier waard is.

Even na 12 gaan we wat eten, voor de boot aanlegt in Ketchikan. JoWi gaan de stad verkennen en TruPie gaan met een watervliegtuig op pad om beren te spotten. We spotten zeehonden en een ijsvogel, maar geen beren. Onverrichterzaken keren we rond half 5 terug bij de boot. Trudy heeft hoofdpijn en gaat heel even shoppen en dan slapen. Pieter kijkt nog wat rond en ontdekt Creek Street. Een leuk straatje met winkeltjes in huizen die boven het water zijn gebouwd. Er zwemt en drijft zalm in de kreek en er zwemt zelfs een zeehond. Na wat foto's te hebben gemaakt keert ook Pieter rond 17:45 terug naar de boot. Trudy slaapt en Pieter tikt dit verhaal.

Tegen zeven zijn ook JoWi terug en worden de verhalen uitgewisseld op kamer 7004. Trudy blijft slapen als de andere drie gaan eten. We nemen een overlevingspakket mee voor de zieke. Dan verzamelen we in Dazzles voor de show "We Will Rock You" in het Stardust theater. Het optreden van de dansers en zangers is geweldig. Dan terug naar Dazzles voor een Line-dance Class voor Joyce, terwijl Wil en Pieter van een cocktail genieten. Rond half twaalf is het eigenlijk al half een, omdat we een nieuwe tijdzone binnen varen, gaan we naar de hutten. Trudy heeft de hele avond liggen slapen en eet nu een stokbroodje. De hoofdpijn is iets minder, maar nog niet weg. We gaan snel slapen.

Zondag 08-09-2013

Vandaag een vaardag door de Inside Passage, dus we doen rustig aan met opstaan. Het is 9 uur(!) als we wakker worden. Trudy nog steeds hoofdpijn na 16 uur slapen en de boot beweegt.... Het is bewolkt en mistig weer bij 15 graden.

We gaan nog snel ontbijten, want die gaat om 11 uur dicht. Maken een rondje op dek 6 en dan bij JoWi langs. Die waren om 8 uur al aan de wandel en Wil heeft de koffer tags voor het ontschepen al gehaald. We hebben Bruin, dus 8:45 van boord morgen. Dan gaan we de administratie doen (totaal \$511 op de boot en nog eens \$900 daarnaast uitgegeven aan eten, drankjes, kadootjes, kleding), Canada incheck formulier invullen, de tags invullen, koffers pakken en nog wat gokken. Buiten is weinig te beleven in de mist/lage bewolking. We gaan ook nog langs bij de winkels en met name de juweliers. We hebben al een fraaie armband gezien en die is nu in de aanbieding met 70% korting. Die nemen we dan maar en Pieter is de komende 5 jaar onder de pannen met een trouwdag cadeau...

Om drie uur is er dan de talenten show van de crew. Leuke optredens met zang en dans. De show wordt afgesloten met een optreden van de Fountains. De cruise director Richard met zijn staf in witte gewaden en water. Weer leuk hoewel we dit ook op de Jade hebben gezien. Dan even wachten op de loterij voor een gratis

cruise. Die winnen wij dus niet, dat wordt weer sparen. Het is inmiddels mooi opgetrokken en we kunnen op het dek in de zon naar wild speuren. We zien dolfijnen en diverse keren blazen van walvis/dolfijn. Ook zien we nu meer vogels. We nemen een cocktail in de Champagne bar. Dan gaat Trudy bij de loterij voor diamanten langs (ook net weer niets) en daarna eten in het buffet restaurant.

Dan zorgt een smalle vaargeul, stroming en een scherpe bocht voor spektakel, de boot lijkt haast te kapseizen. Borden kletteren op de grond, de zout, peper en bestek mandjes vallen van tafels en al het andere losse spul ook. Het geeft de nodige commotie en schrik, vooral Wil krijgt de schrik van z'n leven "ik kreeg Concordia visioenen" zegt hij als alles weer vaart

en de kapitein uitleg geeft van wat er gebeurde. "No damage done" volgens de kapitein, maar de scherven op de grond zeggen anders.

We zijn door alle commotie iets te laat bij het Beatles optreden van Bill de pianist. Leuk allerlei Beatles nummers op een rij, waarbij het pianospel beter is dan de zang. We kunnen blijven zitten voor Jeff the Juggler. Ook dit optreden is weer goed en naast dat de man erg goed kan jongleren met van alles, is hij ook nog grappig.

Om 10 uur gaan JoWi naar de hut en TruPie nog even gokken. Om 22:40 is het geld op en gaan we, na een ommetje op dek 6 ook naar onze hut. We pakken de laatste spullen en zetten de koffers op de gang. Die zien we straks weer aan de wal. Dan nog dit verhaal tikken en dan slapen, want om 6:30 gaat de wekker weer.

Maandag 09-09-2013

Vroeg op en om 7:30 ontbijt. Vervolgens sluit dit mooi aan op ons vertrek van de Norwegian Sun. Nog even de handbagage ophalen en om 8:45 gaan we van boord.

Einde van een fraaie cruise die niet altijd bracht wat we hadden gehoopt: het weer was niet geweldig, maar op de juiste momenten toch OK; de hoeveelheid wild viel wat tegen, maar we hebben toch van alles gezien. Alles tezamen toch wel een 7. Aan NCL heeft het niet gelegen, de hut, het eten en het personeel waren helemaal prima.

Om 8:45 worden we dus opgeroepen om te ontschepen. Rond 9:00 uur staan we weer aan wal en gaan op zoek naar een taxi. Daarvoor hebben ze een mooie rij. Daar staan al een paar honderd man in, dus dat is een uur wachten voor we aan de beurt zijn.... Dan brengt Vino, een Zuid Afrikaanse taxichauffeur die "Nederlands" spreekt, ons naar ons hotel. Hier laten we de koffers achter en kopen een ticket voor de hop-on, hop-off bus. We maken een eerste tocht door Vancouver en zien Stanley Park, China Town en Gastown. Allemaal plaatsen die we later verder kunnen verkennen. Nu kiezen we voor een uitstapje naar Capilano Suspension Bridge. Per slot is het een prima zonnige dag, blauwe lucht en 22 graden en wie weet wat het morgen wordt. We

stappen over op de gratis shuttle naar Capilano en zijn rond 12:30 in het park. We wandelen, na een aantal totems, als eerste de Cliff Walk. Op planken langs de rotswanden en boven de afgrond. Wil loopt deze niet, maar de hangbrug neemt hij met gemak. Aan de overkant zien we een eekhoorn op de tafels bij de kiosk. Vervolgens is de wandeling door de toppen van de bomen over verschillende hangbruggen en plateaus ook leuk. Aansluitend lopen we langs een watertje met forellen en gaat het planken parcours verder door het regenwoud. Met fraaie uitzichten op de Capilano Suspension Bridge, en over het riviertje in de diepte. Er staan erg hoge bomen waarvan Grandma Capilano met 76 meter de hoogste is. Ook veel mossen op de bomen en varens er onder. Met chocomelk en een zakje chips als lunch, met aan het eind nog fudge uit de "tradingpost", brengen we de tijd in dit fraaie park door tot de retour shuttle om 16:00 uur ons terug brengt naar "downtown".

Nu kunnen we onze kamers in waar de bagage al heen is gebracht. Na een uurtje rust gaan we om 6 uur een biertje pakken in de Ierse Pub beneden in ons hotel. Een schaal nacho's en een bak kippenvleugels als voorafje smaken prima. Dan gaan we aan de wandel op zoek naar avondeten. We blijken in een speciale buurt terecht te zijn gekomen waar de echte stad zich aan ons openbaart met theater, verslaafden, eettentjes voor een snelle hap, zwervers,

andere winkels en kleine supermarkten. Uiteindelijk eindigen we in een tent waar alles op de kaart 5,95 kost. Het eten valt niet tegen in deze verder luidruchtige zaak met veel sport op de verschillende tv's. We wandelen terug naar het hotel, nemen nog een kop koffie en dan is het tegen 10 uur tijd om naar onze kamer te gaan. We spreken af voor ontbijt om 8:45 uur.

Dinsdag 10-09-2013

We eten in het hotel voor 15 dollar met z'n twee. In de pub staat het buffet en met zicht op wel 6 tv's ontbijten we. Tegen 10 uur springen we weer op de hop-on hop-off bus naar Chinatown en Gastown. We verkennen eerst Chinatown, maar zijn niet onder de indruk. Hoewel de tweede grootste (LA is nummer 1) toch niet echt spannend. We lopen door naar Gastown, waar Waterstreet een leuke winkelstraat is. Hier nemen we een prima kop koffie bij

La Luna Café. Na de stoomklok, die ieder kwartier blaast, kijken we nog rond op Canada Place en dan weer met de bus richting Granville Island. We steken niet de brug over, maar nemen de veerpont naar de overkant. Leuke kleine bootjes en maar een kort stukje. We kijken rond bij de markets, eten een hamburger en nacho's voor lunch, kijken nog meer markets en kunst winkeltjes voor we weer met het bootje terug gaan.

We missen net de bus, dus lopen over de Beach Avenue, langs English Bay, richting Stanley Park. Met nog een halte te gaan stappen we toch nog even op de bus. Bij de eerste stop in het park stappen we over op de korte tour door Stanley Park. In een uur zien we alle leuke punten van het park: totems, grote bomen, uitzichten, verhalen over de geschiedenis van het park, de meermin met de duikuitrusting, de omgewaaide bomen door een plotselinge storm.

Dan via downtown, Granville Island, langs Chinatown en Gastown (de hele bustour nu wel gehad) naar Canada Place waar we uitstappen voor het diner in het restaurant van de Lookout.

PiWi nemen eerst nog een biertje als aperitief, terwijl TruJoy nog even shoppen in de Dollarshop. Dan gaan we met de glazen lift aan de buitenkant van de toren naar 147 meter hoogte. Met een tafel aan het raam hebben we prachtig uitzicht. We draaien rond en zien heel de stad en omgeving. Eerst nog bij daglicht, maar na zonsondergang ook met alle lichtjes. Het eten is ook prima, dus een mooie afsluiting van de vakantie, zeker met het fraaie weer vandaag: blauwe lucht, zonnig en 25 graden We wandelen terug naar het hotel waar we inchecken voor onze vlucht morgen. Dan nog wat pakken, dit verhaal en dan slapen.

Woensdag 11-09-2013

We worden deze nacht twee keer gebeld op Trudy haar telefoon. In Nederland is het dag, dus de keukenman denkt ons te kunnen bellen over de kookplaat die te dik is voor ons aanrechtblad. Daar moeten we bij thuiskomst weer achteraan. En een collega heeft een vraag, maar die wimpelen we af midden in de nacht! Dan gaat om half acht de wekker.....

Nog wat nieuws uit de medische hoek. De jetlag sloeg, anders als voorgaande vakanties, hard toe deze keer. De eerste dagen waren we daardoor van slag. Het vroege opstaan met de Denali excursie heeft hierbij niet geholpen. Wil heeft de hele vakantie maar korte nachten gehad. Iedere dag vroeg op en de laatste dagen verkouden. Joyce had stoelgang problemen en Pieter door slaapttekort regelmatig hoofdpijn. Ook alle reisbewegingen (boot, bussen, vliegtuig) helpen niet. Trudy spant de kroon met een verzwikte enkel, dagenlang hoofdpijn en de laatste avond schiet het in de rug en door de open bus tochtjes in Vancouver ook nog verkouden.

Onze laatste dag in Canada is een warme (30 graden), zonnige dag. We ontbijten rustig en om half 11 is het uitchecken. We vragen de balie ook om Vino weer te bellen voor onze rit naar het vliegveld. Om 11 uur komt zijn collega ons ophalen en brengt ons binnen een half uur naar een lekker koel vliegveld. We wegen onze koffers en die blijken allemaal onder de 23 kilo te zijn. We gaan even koffie drinken en na 1 cola met z'n vieren zijn de Canadese dollars op. We eten wat fudge en het restant spareribs bij de koffie/cola. Na even Skype met de ouders is het tijd om de bagage in te leveren. We hebben nog alle tijd, dus nog even wat last minute shopping met de creditcard. We zitten in wat makkelijke stoelen tot we kunnen boarden om 15:00 uur.

Het vliegtuig vertrekt mooi op tijd en dan is het zitten tot we er zijn. We krijgen een avondmaal, drankjes, koffie cognac, water en ontbijt. Dan is het inmiddels 8 uur Nederlandse tijd. We dommelen een beetje en verder is het film kijken, wat series, af en toe de benen strekken. We landen uiteindelijk om 9:50 uur. Een half uur eerder als gepland. Het is nog een fikse wandeling naar de bagage. Daar halen wij de koffers van de band, terwijl Joyce de treinkaarten uit de automaat trekt. Om 10:36 de trein naar Vlissingen, die om 11:33 in Rotterdam is en om 11:53 in Dordrecht. De reis gaat voorspoedig en met slecht 5 minuten vertraging komen we in Rotterdam aan. Gezellig gesprekje met een Indonesische student/onderzoeker uit Djakarta. Dan is het even afscheid nemen van JoWi, maar we zien elkaar zaterdag alweer.

Pa Bontje staat ons al op te wachten "aan de achterkant van CS" en brengt ons naar huis. Daar worden we even na 12:00 uur afgeleverd, moe maar voldaan na een fraaie 14 daagse vakantie Alaska.

